

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5C/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201264
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619201264.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec pred sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu: K. K., G.. XX.XX.XXXX, E. K.: F. L.Ú. XXXX/XX, XXX XX L., štátny občan SR proti žalovanej: Q. K., G.. XX.XX.XXXX, E. K.: F. C. A. XXXX/X, XXX XX L., štátna občianka SR, o zrušenie kúpnej zmluvy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu **100 %** v lehote troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaným.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 12.03.2019 bola súdu doručená žaloba žalobcu zo dňa zo dňa 12.03.2019, ktorou sa domáhal zrušenie podvodnej kúpnej zmluvy a o zastavenie uvedených búracích prác na spoločnom rodinnom dome. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 08.03.2019 mu bolo oznámené, že žalovaná z pomsty predala ich spoločný rodinný dom so súp. č. XXXX/XX na ulici L. v L. a to bez jeho súhlasu cudzej, neznámej osobe. K žalobe pripojil Rozhodnutie Okresného súdu XC/XXX/XX. Uvedený spoločný rodinný dom staval s jeho rodičmi a nebohou manželkou. Následne dedil predmetnú nehnuteľnosť po svojich rodičoch. Uvedený rodinný dom užíva od roku 1958. Od 01.03.2019 neznáme osoby vykonávajú búracie práce spoločného rodinného domu, poškodzujú spoločné steny, zbúrali spoločný komín, poškodzujú spoločnú strechu. Jeho syn Q., tohto času pre nedostatok miesta býva v podnájme so svojou rodinou, Žalobca nesúhlasí s predajom rodinného domu, ktorý považuje zo strany žalovanej za jej pomstu voči nemu.

2. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.07.2019 žalovaná poprela tvrdenia žalobcu, ohľadom potreby súhlasu žalobcu s predajom predmetnej nehnuteľnosti a to z dôvodu, že ako výlučný vlastník jeho súhlas k predaju nepotrebovala. Ako dôkaz svojho tvrdenia doložila súdu Kúpnu zmluvu zo dňa 22.10.2018, Dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 31.10.2018 medzi ňou a terajším vlastníkom nehnuteľnosti a čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX a č. XXXX. Ako píše vo svojom písomnom podaní, nechápe o akom spoločnom rodinnom dome žalobca vo svojej žalobe píše. Dom bol v dedičskom konaní rozdelený tak, ako je v súčasnej dobe, in concreto Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, č.k. XC/XXX/XX, ktorým rozhodol o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Navrhuje aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

3. K vyjadreniu žalovanej žalobca skonštatoval, že zo strany žalovanej ide o nehorázne klamstvá, čo sa týka predaja ich spoločného rodinného domu na ul. L. XXXX/XX v L., ktoré tvrdí žalovaná len preto, aby sa vyhla trestnému stíhaniu. Trestné stíhanie sa podľa jeho tvrdenia týka viacnásobne spáchaných zločinov podvodu, zločinu vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b)

Trestného zákona, zločinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a)
Trestného zákona, zločinu týranie blízkej osoby podľa § 208 ods. 1, ods. 2 písm. a),
ods. 3 písm. d) Trestného zákona, podnecovania k trestnej činnosti B. K., aby sa predajom spoločného domu obohatila. Usvedčujúcim dôkazom, že žalovaná pod hrozbami násillia, vydierania, fyzického a psychického týrania v trestnom konaní, in concreto ČVS: U.-XXX/LCXXXX dňa 17.10.2018 je zaistená audiokazeta, zvukový záznam. Opakovane žiadal súd, aby zápisnicu ČVS-XXX/LCXXXX zo dňa 17.10.2018 a zvukový záznam boli použité ako usvedčujúci dôkaz proti žalovanej a proti B. K. v konaní zrušenia kúpnej zmluvy. Za ďalšie nehorázne klamstvo považuje vyjadrenie žalovanej doručené tunajšiemu súdu dňa 13.09.2019, a síce že mu nůkala predaj spoločného rodinného domu, a že tento nie je spoločný. Klamstvom je aj to, že mal oddeliť spoločný rodinný dom strešným štítom. Žalovaná v roku 2003 jeho časť z spoločného rodinného domu odpojila od elektriny. Musel vybudovať svoju vlastnú prípojku. Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu znalecký posudok zo dňa 13. júla 1992. Pri obhliadke vykonanej architektom MSU dňa 24.02.2003 bolo zistené, že oddeliť rodinný dom strešným štítom a vybudovanie nového komína nie je možné z technických dôvodov. Časť spoločného rodinného domu, ktorý dedil po rodičoch s bratom C., a ktorý žalovaná predala podvodom sa nachádza na pozemku parcela registra „C“ parc. č. XXXX. Pozemok nie je vytýčený do súčasnosti a nie je reálne rozdelený z technických dôvodov stavby rodinného domu. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení doložil súdu výpis z listu vlastníctva číslo XXXX zo dňa 09.07.1998.

4. Žalovaná vo svojom písomnom podaní zo dňa 12.09.2019, doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.09.2019 spochybnila psychické zdravie žalobcu. Zdôraznila opakovane, že bola výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1/1 a spolu k nej prislúchajúcemu pozemku. Dom má síce jeden spoločný múr a strechu, ale je riadne oplotený, tak ako aj záhrada a pozemok. Oba domy majú vlastné vstupné vchodové dvere. Popiera, že by komín bol spoločný. Žalobca mal pod strechou oddeliť dom strešným štítom aj na povale pod strechou, aby došlo k jeho stavebnému oddeleniu aj pod strechou. On to ale nespravil. Pri predaji časti domu, ktorého bola žalovaná výlučným vlastníkom sa s terajším majiteľom pri uzatvorení kúpnej zmluvy dohodla, že on zrealizuje v rámci rekonštrukčných prác aj oddelenie domu strešným štítom na povale aj pod strechou. Opätovne zdôraznila, že pred predajom nehnuteľnosti terajšiemu vlastníkovi, ponúkla ju najprv na predaj žalobcovi, čo on odmietol.

5. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 17.01.2020, na ktoré sa dostavil žalobca, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas, taktiež sa dostavila žalovaná, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie tiež vykázané riadne a včas. Predvolanie na pojednávanie si žalobca prevzal dňa 25.11.2019 a žalovaná dňa 09.12.2019.

6. Pred otvorením pojednávania súd požiadal žalobcu, o ozrejenie, čoho sa vlastne domáha a aký je jeho žalobný návrh v predmetnej veci, a to vzhľadom na jeho písomné podanie zo dňa 12.03.2019, doručené tunajšiemu súdu dňa 12.03.2019, kde žiada „zrušenie“ kúpnej zmluvy a zároveň zastavenie búracích prác na spoločnom rodinnom dome. Žalobca uviedol, že mu ide o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou žalovaná predala ich spoločný rodinný dom.

7. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výpoveďami žalobcu a žalovaného a tiež sa oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré označili strany sporu a ktorých fotokópie doložili do súdneho spisu v priebehu konania. Pričom žalobca zotrval na svojej žalobe a na svojich písomných vyjadreniach, ako aj žalovaný.

8. Podľa § 137 písm. a/ až d/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti,
b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu,
d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.
Žalobca sa žalobou domáhal určenia neplatnosti zmluvy ako právneho úkonu. Právny úkon je právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik (rovnako aj zrušenie) práv a povinností. Z tohto vyplýva, že pre účely § 137 CSP je potrebné predmetnú žalobu vnímať ako žalobu o určenie právnej skutočnosti (137 písm. d/ CSP).

9.V kontexte procesnej prípustnosti žaloby podľa súčasného znenia § 137 CSP súd pri svojom rozhodnutí v danej veci poukazuje na osobitnú časť dôvodovej správy k § 137 CSP, podľa ktorej: „Ustanovenie obsahuje demonštratívny výpočet druhov žalôb, pričom doterajšiu právnu úpravu pomerne výrazne modifikuje. Úplne nová koncepcia je zakotvená v písmene c) a d), kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písmena d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mŕňajú sa účelu žaloby určovacej. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napríklad Zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách a pod.". Vychádzajúc tak zo znenia § 137 písm. c/ a písm. d/ CSP s prihliadnutím na obsah osobitnej časti dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu súd konštatuje, že je možné vyvodiť, že CSP zásadne nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Takýmto právnym predpisom je napr. zákon č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce (žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa ust. § 77), zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (žaloba o neplatnosť dražby podľa ust. § 21 ods. 2), OZ (žaloba o neplatnosť výpovede nájmu bytu podľa ust. § 711 ods. 6). Pre tieto výnimky (podľa § 137 písm. d/ CSP) je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii priznáva oprávnenej osobe domáhať sa na súde určenia tejto právnej skutočnosti (napr. znenie ust. § 77 zákona č. 311/2001 Z.z., podľa ktorého „Neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.", znenie § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., podľa ktorého vety prvej: „V prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby." a znenie ust. § 711 ods. 5 OZ, podľa ktorého: „Neplatnosť výpovede môže nájomca uplatniť na súde do troch mesiacov odo dňa doručenia výpovede. Účinky výpovede nastanú až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa zamietne návrh na určenie neplatnosti výpovede nájmu bytu").

10.Vychádzajúc z vyššie uvedeného výkladu tak súd dospel k záveru o procesnej neprípustnosti predmetnej žaloby a žalobu z uvedeného dôvodu bez ďalšieho zamietol s tým, že v rámci procesných úkonov súd posudzoval predovšetkým z hľadiska jej procesnej prípustnosti v kontexte s procesnou právnou úpravou konkrétne § 137 CSP. Ne/existenciou naliehavého právneho záujmu sa súd už bližšie nezaoberal z dôvodu, že primárnou príčinou zamietnutia žaloby bola procesná neprípustnosť. In hoc casu sa totiž nejedná o určenie právnej skutočnosti vyplývajúcej z osobitného zákona. Z uvedeného vide infra eklatantne vyplýva, že pokiaľ to nevyplýva z osobitného predpisu (najmä hmotného práva), nie je možné domáhať sa určenia právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je neplatný). Ak takého predpisu niet, nie je možné žalovať neplatnosť právneho úkonu, ale je potrebné formulovať petit na určenie, či tu právo je, alebo nie je.

11.Nad rámec okresný súd dodáva, že na požadovanom určení neplatnosti právneho úkonu nebol podľa jeho názoru v konečnom dôsledku daný ani naliehavý právny záujem (§ 137 písm. c/ CSP). Z dôvodu zamietnutia žaloby primárne pre procesnú neprípustnosť, vychádzajúc zároveň z požiadavky na zrozumiteľnosť a presvedčivosť odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 Csp) súd ešte raz zdôrazňuje, že nepovažoval za potrebné (žiadu) sa ne/existenciou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení v odôvodnení tohto rozhodnutia bližšie zaoberať.

12.Z dôvodu zamietnutia žaloby pre procesnú neprípustnosť, okresný súd nepovažoval za potrebné, účelné a hospodárne pre rozhodnutie vo veci vykonávať ani dokazovanie v navrhnutom smere. Preto návrhy na vykonanie dokazovania od strán sporu (prehratie audiokazety) zamietol.

13.Okresný súd zdôrazňuje, že v danej veci sa nejedná o určenie právnej skutočnosti vyplývajúcej z osobitného predpisu. Na tomto mieste súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/329/2018-214 zo dňa 14.02.2019.

14.Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

15.Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16.Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17.Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18.Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19.O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení s poukazom na to, že žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20.Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,

g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.